

Hüseyin Çağrı Bayraktar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.04.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bana Kalan

Bilmem kaç kere aynı rüyayı gördüğümü
Aynı durakta kaç kez beklediğimi
Sonuçlar doğurdu yalnızlıkları
Elimde olan bulaştı üstüme başıma
Gerçeklik çaktı içine kaybetti beni
Rüyalarımnda hep aynı şeyi anımsadım
Ama olmadı yapamadım işte
Doğan güneşe yüklediğim anlamları karanlıkta bulamadım
Yine yalnız kaldım
Uyanık sokaklarda kendimi aradım
Kalabalık çeksede sormadım kimseye
Yolumu kaybettim
Oysa pusulam çalışıyordu
Sarıldım Ay'a
Onu betimledim bende
Ama çare olmadı işte
Bakamadım yakamoza
Dinleyemedim şarkıları
Kendi esaretimi yenemedim
Bedelinide hep ödedim
Çok üşüdüm
Çok düşündüm
Çok yazdım
Okumadı kimse
Ne bir yol gösterdiler
Ne de bir umut
Olmadın yanımda
Sessizlikten başka bir şey bırakmadın bana..

Hüseyin Çağrı Bayraktar

Bir Adı Yok

düşündükçe daha fazla batıyorum karanlığa
gecelerim gündüzlerime karışıyor
hasta bir yanım hep engel oluyor yaşamama
çok mutsuzum
vazgeçemiyorum da
büyük bir korkağım
defterlerimi doldurup imkansızı diliyorum
duyan olmuyor
ne gece ne de gündüz
el açtığım hiçlik ısıtmıyor bedenimi
üzülüyorum
paramparçayken aynalarım
kendimi göremiyorum

Hüseyin Çağrı Bayraktar

Cennet Kokusu

Oturmuşum bir denizin kıyısında
İzliyorum dağları
Esmiyor rüzgar
Ama sarsılıyorum
Düşünüyorum yaşadıklarımı
Kızıyorum şarkılara
Her melodi bir an
Özlemim olmuş mutluluğum
Oysa daha çok gencim
Gülebilirim espirilere
Zorlanıyorum, büyüyorum belki
Dikkat etmediğim zaman
Pişmanlıklarıyla ders veriyor
Kayboluyor benliğim, özlüyorum.
Dalgalar çarpıyor kıyılarıma
Aşınıyorum, direnmeden bırakıyorum kendimi,
Gerçeğin olgusuna yeniliyorum.
Üzülüyorum, unutuyor insanlar beni
Fil hafızam tekrar ediyor hepsini,
Unutuluşumu unutturmuyor asla.
Düşünürken bunları vazgeçiyorum banktan
Başlıyorum yürümeye
Bir yanımda denizin huzuru
Diğer yanımda korkunç kalabalık
Nereye gidiyor bu insanlar
Neden gülüyorlar
Bir ben miyim acı çeken
Bir ben miyim lanetlenen
Neden tanrım
Unutturmuyorsun bana
İsyanıyla başlıyor yağmur
Kızdırdım galiba tanrıyı
Kaçıyorum
Bir ara sokakta kayboluyorum
Bir kadının ağlamasıyla buluyorum kendimi
Düşünüyorum
Kaç kadın haketti bunu
Kaç kadını o sokakta bıraktım
Yanına gidemem
İzliyorum uzaktan
Onda farklı farklı yüzler görüyorum
Hepsi ağlıyor
Belkide istediğim bu
Bencilliğim hafifletir belki yalnızlığımı
Bağrıyor kadın isyan ediyor tanrıya
İslanıyor, mutlu ediyor bu beni
Yalnız bana kızmamış
Haklıyız oysa
Her defasında
Anlamıyor hiç bir zaman
Olmamış insan
Damlalar karışırken yağmura

Bir sigara yakıyor
Tanrı düşüncelerimi hissetmiş olacak ki
İzin veriyor ona
Damlaları uzak tutuyor sigaradan
Etkileniyor
Siliyor göz yaşlarını
Belki de inamak istiyor tekrardan ona
"Şafaktan önceki son karanlık" diyor
Değişmesini istiyor her şeyin.
Süzerken tüm ıslaklığıyla etrafı takılıyorum gözlerine
Şaşkınlığım, hüznüm akıyor gözlerimden
Hafifçe gülüyor
Ama ne güçlü
Sanki yağmuru yağdıran o değil
Güç alıyorum ondan
Hafifçe kaldırıyorum yanaklarımı
Verdiği güç yanına çekiyor bedenimi
İtiraz etmiyorum, yürüyorum
Yavaş yavaş çöküyorum yanına
Siliyorum hayatının karalığını yüzünden
Burnuma çarpıyor saçlarının kokusu
Eğer hakedebilsem cennetim böyle kokmalı
Yüzünde güneşin yansıması
Kamaşıyor gözlerim, bakamıyorum
Kafasını omuzuma koyarken
Affediyorum tanrıyı
Belki yeni bir intiharın organını bağılıyorum
Sığınyorum belkiye
İtiyorum tabureyi
Kolumu atıyorum omuzuna
Göğüsümde hissediyorum nefesini
Ölüyorum
Cennetin ıslak kokusunda
Kayboluyorum

Hüseyin Çağrı Bayraktar

Denizlere

Sorun düşler değil
Yaşamadıklarım
Ya da
Beceremediklerim
Hayat hep bir keşke
Keşke imparatorluğu
Elimde olmayan sebepler
Yapışmış elime
Gözümde yarının ışığı
Devam ediyorum gününe
Bilmem kaç defa vazgeçtim
Kaç defa sevdim
Sevgim hep geçici
Kalan bir sigaram
Ucunda birikmiş külü
Külümle kırılmışım denizlere
Rüzgarları savurmuş hep beni
Belki diyorum kendime
Belkiler bitince düşünme
Eldemi zihni yönlendirmek
Kokular ya da sokakları silmek
Taze acılar çok derin
Sızıları zayıflığım
Paramparça bir beden
Yürümeye mecali yok
Sarılmışım kendime
Çıkışı yok
Karanlıklar dostum
Yazdıklarım hayatım
Çok yorgunum bu sıralar
Hayatımın parçaları kaybolmuş
Eksikte yaşanmazmış
Özlüyorum kendimi
Denizlerde arıyorum
Martı misali.

Hüseyin Çağrı Bayraktar

Gel

Aklıma sen geliyorsun
Yazıyorum şiirleri
Paylaşıyorum kendimle
Tek başıma uyuyamıyorum ya da
Rüyalarımda artık sarılamıyorum
Sönmüş sigaramda görüyorum
Bazen uzun uzun yürüyorum
Yollarım çıkmıyor sana
Teninin aydınlığı gökyüzünde
Görmek yetmiyor dokunmak istiyorum
Sımsıkı sarılmak
Ama yakıyorum sigaramı
Hep gizliyorum kendimden
Bastırmaya çalışıyorum düşüncelerimi
Olduramıyorum
Yaşamayı hiç beceremiyorum..

Hüseyin Çağrı Bayraktar

Hisset

Ne de soğuk bir gece
Gözlerin gibi
Titretiyor beni ve düşüncelerimi
Şişeler dizilmiş duvar kenarına
Anılar birikmiş sigaralara
Yaktıkça ısınıyorum gözlerinin soğukluğuyla
Titremem yerini bırakıyor gülümsemelere
Hatırlıyorum anları, anıları
Dikkat etmiyorum zamana
Söz geçiriyorum ruhuma
Şarkıları durduruyorum sesini duyuyorum
Dört duvar odada yankılanıyor bir mağara gibi
Şişelere çarpıyor geliyor bana yavaş yavaş
Küçük beynim emrine amade
Gel desen gelir
Sarılır bile tüm benliği ile
Uyutur göğsünde gözlerini
Dinlendirir ruhunu sözcüklerle
Üşüme diye örtüyü sana verir
Hasta olsa bile sen olduğun sürece iyileşeceğini bilir
Yanımdayken bile özetliyorsun kendini
Yetmiyor bazen sarılmak
Başka duygular diliyorum tanrıdan
Bil istiyorum sende
Benim seni bildiğim gibi
Hisset istiyorum
Hissettirmek istiyorum
Tamamen sana ait olduğumu..

Hüseyin Çağrı Bayraktar

İçinde Açan Çiçekler

Mutluluğun bensem yanında olurum
Kaçmam bir yere
Küçük küçük arabalar alırım
Süreriz dağ bayır
Kahkalarınınla izlerim manzarayı
Gülüşün güneşi doğurur
Cebimdeki kuruşlar fayda etmez günümüze
Ama gezmek bedava
Maviliğini izleriz göğün
Çimenlerin ıslaklığı olur tek sorunumuz
Yavaş yavaş kararırken gece
Dalarım gözlerine
Güneşi yansıtır tenin
Gecenin en ortasında
Kamaştırır gözlerimi
Bakamam sana
Sayende bulurum yolumu
Eksilmesin diye gülüşlerin
Sevgimi ekerim saçlarına
Seninle uzar, üzüntülerinle kopar
Ama bilirsin çokluğunu
Kaybedemezsin beni
Her teli dert etmezsin
Sarılığında bulursun yolunu sevgimin
Görmesende ararsın beni aynalarda
Bulursun kendinde
Bir deniz kıyısında otururuz
Sana uzatırım kulağımı
Sende bulurum huzurun sesini
Adına şiirler yazarım
Güller dökerim çöplüklere
Ne kadar sırtır oysa
Anlaşılmaz anlamı
Kimse bilmez
Bir çöplükte en güzel gül olduğunu..

Hüseyin Çağrı Bayraktar

İnziva

çatı katında bir sabah
rüzgar iç gıcıklıyor
geçmişim geleceğimi karartıyor
hüzünüm yüzümden akıyor
doğın güneş camımı pas geçmiş
deniz çok uzak
görünmüyor balıklar
duyulmuyor dalgalar
soğuk tıpkı sevgilim gibi
sarmış dört bir yanıımı
çalan bir şarkı
eski bir radyoda
gidemediğim yolları getiriyor bana
kayboluyorum karanlıkta
mumları yakıp
ellerimi açıyorum
usul usul konuşuyorum
konuştukça hayallerim karışıyor göz yaşlarıma
yoruluyorum
gelceğimi dilerken tanrıdan
geçmişimden kopamıyorum

Hüseyin Çağrı Bayraktar

Kadraj

Eski bir şarkı yakalanırken sokaklarda
Hayalin bürünüyordu geceye
Hızlı bir kaç ritim
Durmak bilmeyen sancılar
Belki özlem belki hatalar
Şonu olmayan dünyalar adarım saçının bir teline.
Ölümün soluk gerçekliği
Senin huzurunda bürünür pembeliğe
O pembelik açtırır gözlerimi
İçime çekerken sevgini
Yaşamama karşı çıkar sensiz sigaralar
Şana adadığım hayatı sensiz sonlandırırım
Ölümüm hızlı olur belki
Ama takip eder yokluğun soyut bedenimi
Acıarla çevrili sensiz dört bir yanım
Cehennemde küllere dönüşür
Yarattığım hayaller hep seni açar
Seni özleyen yokluğum kalır geriye
Belki onu sahiplenirsin öylece

Hüseyin Çağrı Bayraktar

Sade

Mektup kokan sokaklar ne anlatır artık
Sarmışken dört bir yanımı sokak lambaları
Kaybolamam duygularıyla
Rezil olurum kıyafetlerimle
Uğraşır beynim gülüşlerle
Çıkaramaz saklar benliğimi
Ne gidebilirim bu diyardan
Ne de kalabilirim
Yorgunum
Şarkılar hep ezberimdeyken
Ritimleri tutturamamaktan

Hüseyin Çağrı Bayraktar

Sende

Odam dumana bođulmuř
Kağıdım kurşuna
Beynimde bir şarkı
Elimde fotođrafın
Aynı anda kayboluyorum
Biraktığın şiirlerde
Saat 4e vurmuř
Uykum dzensiz
Güneşin dođuřu yakın
Gözlerim kıpkırmızı
Beynim tümüyle sende
Bođazımda eller
Sıkıştı ruhum bu karanlıkta
Kurtulamıyorum açım sevgine
Belkide gözlerine
Bilmiyorum kurutulurmuyum
Bulur muyum kendimi sende.

Hüseyin Çağrı Bayraktar

Tek Başına

Her zamankinden fazla huzur vermişti sessizlik
Çakmağın sesi yankılanıyordu odada
Şişelerin boşluğu andırıyordu beynimi
Şarkıları sessiz sessiz söylüyordum
Karanlık uyanmasın diye
Yalnızlığımı onla paylaşmış
Onu benimsemiştim ruhumda
Dışardan gelen gürültüler sancısıydı dünyanın
Garip ama huzurumu bulmuş gibiydim
Kendi hapisanesine alışmış özgür insan
Zorunlulukları tek mutluluğu
Onlarsız yapamaz gibi..

Hüseyin Çağrı Bayraktar

Venüs

Beni yanlış tanımanı istemem
Şair ruhlu bir insanım ben
En azından kendimce
Güçlü kollarım yok benim, korkmamalısın yanımda
Sana zarar veremem
Sadece yanında olur
Hiç yapamayacağımız şeylerin hayalini dizelere dökerim
Uyuşuğumdur kimi zaman
Ama merak etme
Hep vaktinden önce yanında olurum
Sende olursan ne mutlu
Çayımızı pişirir saçlarından bahsederiz
Sarı saçlarından
Demimizi aldıktan sonra
Düşeriz şaraba
Ne güzel olur senle kadeh tokuşturmak
Romantizm seversin bilirim
Önce kadehlerimiz tokuşsun ki dudaklarımıza sıra gelsin
Yoksa ne anlamı olur soğuk gecelerin
Yakarız sigaramızı geceyi seyrederek
Hafif bir yağmurda sırlıklam oluruz sokaklarda
Bilmediğin yerlere götürürüm seni
Bilmediğin kestirmelerde yolu uzatırım senle bir dakika için
Eğer sıkılırsan benden kedi alırım sana
Onu seversin
Sen onu seversin ben seni
Kedi ile seni çizmeye çalışırım kağıda
Beceremem pek ama bozmam güzelliğinizi
Belki mürekkep bitince gelip öpersin beni
Ama öyle sıradan olmamalı
Biten mürekkebin hakkını vermeli
Ay geceyi zihnimi sen aydınlatmalısın
Bir boşluk olmalı zihnimde ve tam ortasında sen
Izlemeliyim seni bütün hayatım boyunca
Sonrada çiçeğe döner o anılar
Sana açar, seni anlatır tüm çiçekler
Sonra bir kaç kadeh daha
Gözlerimizde aydınlanmasına ihtiyacı var
Hafif hafif kapanır gecenin ışığında
İçindeki ışık yeter bize
Üşürsek eğer
Geçeriz yatağa bir battaniyenin altında
Ayaklarımızı sararız birbirimize
Tüm vücudumuz ısınır ki küçücük bir dokunuşta
Sıcaklığı ile uyursun gecenin
Bir boşlukta yanımda sen
Hafif alkol kokusu ve saçların
Bir sigara daha yakar izlerim tüm gece sizi.

Hüseyin Çağrı Bayraktar

Yaz

Sađanak bir yağmur
Hafif bir esinti
Temmuz ortasında
Gözlerin beynimin bir köşesinde
Dalıp gidiyorum uzaklara
Seni çekiyorum
Her dumanda
Solup gidiyor yaz
Gözlerin kalıyor
Korkuyorum unutmaktan
Kalan son resmine sarılıyorum
Her gece yeniden özlüyorum
İnanır mısın aklım çıkıyor bazen
Düşünmekten büyüyor beynim
Unutuyorum saatleri
Bir unutamadığım gözlerin
Yeşilin en doğalı
Özlemin en güzeli
Ara ara çekiyorum içime
Sen olan dumanları
Yitip gitsede günlerim
Aynada görüyorum
Kopmuyor bağım
Gidişin geliyor yanıma
Tazeliyorum mürekkebi
Uzun uzun yazıyorum
Kadehleri ikileyip konuşuyorum
Şiirlerimi tartışıyorum
Sabah uyanınca yine yaşıyorum
Senin olduğun hayatı rüyalarımaya saklıyorum

Hüseyin Çağrı Bayraktar